

מסורת הש"ס

(א) קדושין עד: לעיל מד.
(ב) וקטן מה: (ג) ולעיל
מד: (ד) (ה) כפי
הזכ מברטנורא ריש פ"ד
בבבב (ו) (ז) לעיל י"א: (ח)
(ט) לעיל י"א: (י) לעיל ד.
(יא) וקטן י"א: (יב) וקטנות
כט: קדושין פ"ד סח.
(יג) רש"י י"א: (יד) קדושין
פ"ה ע"ש י"א: (טו) ודברים
כ"ג: (טז) ודברים כ"ה:
(יז) וז"ל אחר ד"ה מנחם.
(יח) וקדוש י"א: (יט) ודברים
כ"ב קל: נדה י"א:

תורה אור השלם

1. לא יקח איש את
אשת אביו ולא יגלה
בנה אביו: דברים כג א
2. לא יבא ממזר בקהל'
י' גם דור עשירי לא יבא
לו בקהל י': דברים כג ג

גליון הש"ס

תנאים יחידים לכולם
ובני ישראל צ"ל ובני
ישראל צ"ל

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כל שאר וכו'
 ומהמחמ קורנה דאבדו
 ובגוץ נשאל: (ב) ד"ה לא
 יקח וכו' דמחייבי מיתות
 הוא אבול אלא נגלה:
 (ג) רש"י ד"ה שמתין וכו'
 מפי גמרא. נ"ב במדק יש
 נשלקן דף קל ע"ב:
 (ד) ד"ה לכתוב וכו'
 דמפקין קמא דסגד דכ"י
 יהודה. נ"ב ע"ל דף כ'
 בתוספות ד"ה לרבי יהודה:

מוסף רש"י

כל שאר בשר שהוא
בלא יבא, אפי' שחיט
נלח נלח הולך ממזד
קדושין (ע"ל). כל
שחיטין עליו ברה.
שחיטין על אותה ברה.
בה כדו שנים (ע"ל).
הכל מרדים. ששמן
המזין לאמר ים ממזד
מחיב כריתות מודה בנא
על הגדה, ירי עקיבא
לאמר ים ממזד מחייב
הקטן מודה בנא על
הקטן (קדושין סו, ...)

תום' הר מקמאי

[illegible]

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מיתני' כל שאר צער שהוא בלא יבא. כל קורבה שהיא בלא ואפי' אין בה דרת כגון אנוסת אביו ודברי יהודה דהייא בלא דלא יגלה כקף אביו^(א) ומחמת קורבה^(ב) כגון נושא חלאתו דהוי בלא יבנה^(ג) והוי ללא דקורבה בלא דרת: **כל שחיבין עליו דרס.** אבל נושא חלאתו

לא הוי ממזר: (ל) לקיים דברי רבי

יהושע. לא היה כתוב במגלה אלה
האזריש קאי אמר ר"ש בן עוזי לקיים
דבריו ר' יהושע כו': **מאשה איש.**
היינו מימות כו': **גבו' וכושי לא**
יבא ממזר. וסמך ליה לא יגלה:
דבר יהודה ורענן בפרק נושעין על
האזריש (לקמן דף טז.) **ולרבי סימאי.**

בכתובות (דף טז): וקידושין (דף סח.)
 מן הכל ידע עושה ר"ע ממורים חזן
 ממוריהם לר"ע ששעה חללין ולא
 ממוריהם. מרקולת חזן מאלמנה אלמנה
 חייבי לאזין שלא מחמת קורבה
 ממוריה כגון מחירי גרשות משנישאת
 ויבטלון נתינה לישראל קדימא בלא
 התקנתם (דברים י) ומשכנתא ואומת
 הוא ויבטלון עמוי (שם א) ישראל
 יבטלון ממורים: חייבי עשה. מזרי או
 יבטלון קודם ב' דורות דכמי (דברים
 י) דור שלישי בלא' ולא שני ולא
 השני מכלל עשה עשה. והא דר' שזא
 נתיני בכתובות (שם) בואו ונלוח על
 עקיבא בן יוסף שהיה אומר כל שאין
 לו ביהמה יבטלון: חייבי עשה. **סבר**
על ביהמה. ברבנן. דלמי אדריי יהודה
 ובנושאין על האנוסה (לקמן דף יז.)
 ואמריהו היא לא יגלה כגף אביו בשומרת
 ימים של אביו הכמי מדבר דהוא ליה
 אשפת אחי אביו ובכרת והאי דדדר
 במשנה חורה חורה משום למתקן
 ליה לא יבא ממוז ולאשמעין דש
 ממוז מחייבי כריתות: ר"ע **ורבי**
היהושע לכתוב רחמנא לא יגלה. כלומר
 בשומרת ימים של אביו שחמתי

או בנאות אביו משתעי לנחוב לא
יגלה כנף אביו לחודיה ולא שמעין דיש ממור מחייבי כריתות לרבנן
ואו מחייבי לאוין לרבי יהודה וכל שכן מנאש אב דהוא זכרת
ומתה: לא יקח. איש את אשת אביו למה לי למכתב אלא ש"מ
ומתכתביה לא קמי' דלא יבא ממור עלה קמי' דהיה הוא דהוי ממור
משום דהייב מיתות הוא (א) ולא יגלה כנף אביו לא קמי'. ואי
דקמי' כנף אביו למאי כתיבי אב? בשומרת יבם לעבור עליו בשני
ללאוין ערות אחי אבין לא תגלה^ה ולא דלא יגלה כנף אביו ואי
בנאות אביו אשמעין דאקריה: מלא יקח עד לא יגלה. דהיינו
אשח אב הכוונה בין לא יקח ללא יגלה: הכל מודים. ואפילו שמעון
התימני: כנא על הנדה. אע"ג דקמי' זכרת אין הולד ממור:
והבא

יבִיתִיב 54 יבִיתִיב טמור. וא"ת והא מפסיק קרא דלא יבִיתִיב פלוג ד

לא חשיב הפסק: **לכתוב** רחמנא אי לא יקח אי לא
 משמעין דיש ממזר מחייב כרימות לרצנן ואו מחייב לאוין לרי יהוד
 גדלה יבא ממזר עליה קאי דמיינה הוא דהוי ממזר משום דחייב מית
 אשכח אבא הכתובה בין לא יקח ללא יקשה חדא שמוקא פספריס
 אבא הכתובה צינמיס ועוד אחמי כחל לא יגלה בה ממזרות ועוד
 יהושע שאר חייב כרימות מהיקשא דר' יונה וגראה לר' גיירסא
 ממי שמועין כרימות דהא דומיא דאשא אז דלא חפסי בה קידוש
 דברבי יונה אחי דלתיקש כל העריות דלמחר' בריש הבא על צינמי
 ועד לא יגלה דייני חייב כרימות או ממזר לאוין לרביי כל חייב כ
 אלא יגלה בכלל דאי הוי בכלל לא לכתוב אלא לא יגלה הצימני
 ומלא יקח עד לא יגלה הוי הולד ממזר ואין לא יגלה בכלל אלא
 קיקשא דסבר כרבי יהודה (ו) דלמחר כדמריס אביו הכתוב מדבר
 ממזרות לאו יגלה בכלל: **הבל** בוריס בבא עץ הגדוע
 ממזר גרשומו הולד ממזר אפי' ללא חייב לאוין דשאר
 גבי משנה דמחזיר גרשומו ועוד אי קאי הכל מודיס למי' (מ)
 ע"כ הוי ממזר לרבי עקיבא מיצמא לשוק לשום מנה דלמחר פסק'
 ממזר כ' וקאמר לאפוקי מדברי עקיבא דלמחר אין קידושין
 יצאן ועוד אומר דברק עשרה יוסין (קדושין דף ע"ה) רבי כותס
 דלמחר אין קידושין מופסין בחייבי ואין ופסקר דלמחר רבי (קמח)
 רבי עקיבא דלמחר אין קידושין מופסין בחייבי לאוין אבל חכמים אומ
 רי' דר"ע אר' דמחייב לאוין דשאר הוא דהוי ממזר מחייב ל
 רבי עקיבא שיהא לאו דשאר ר' ממזר מיצמא לשוק ושם נפרס
 ממזר מדברנינא דשאר לרי' ממזר גרשומו וטוטסו הוי ופרס

מזמ.

עין משפט
נר מצוה

קטנה א מוי פערן מהל'
אויסור נראה בלי א
סמך לארץ קין טישע
אה"ע סימן ד סעיף יג:
קב ב מ"י שס פ"ב ה"י ט
סמך לארץ שס טישע
שס ק"י טו סעיף כז:

תוספות ישנים

(א) יעוד רחוב דלמור רר
תתן (קדקדן) שמו
היה תמור מחזיתו (ימין)
מחשבה איש (מחזיתו) כהם
המשמע שיש תמור מחזיתו
לדור ימין בריכות רר
נצרות דלמור קדו ארבע
רר ארבע ורר ארבע רר
רחוב דלמור ודור ימין עבר
דלמור תמור מחזיתו בריכות
ברכות רר רר רר רר
ארבע שחלקן ב"ש ורר
נצרות ערוד שרן תמור
אלה תמי ארבע רר רר
ערוד ועטוד כרת:

וּס' חַד מִקְמָא' (דמִשְׁד)

[illegible]

ששמעון התיימן אומר ב' והלכתי בדבריו. חט"ג לזין למדין
הלכתי מפי גמרא (א) ויהא הלכתי כוונתי דשמא דפרק
האומר (קדושין דף סו: ושם) נראה עיקר דפשיטא גוונא קרי הלכתי
דשמועתא דבבא קמא (ד' קכ.) ובמסכת ע"ז (דף ז: ושם) דהיא דכל

המשנה ידו על התחנותה ולעיל
קמח (דף ד. עס) אמר פשיטא בני
חייבי לאוין כשרים ויניחו ונפרק
(לעיל כג.) קאמר רב פפא מחסדא
חייבי לאוין תפסי כהו קידושין ועיל
דצי (מח.) פסקין דעובד כוכבים
וענד הכא על בת ישראל הולד כשר
וכמה אמוראי דלריי בנרת ממזר
גרשחו לרביע לא נמי משכחת לה לרה
דלוי קידושין תופסין בחייבי לאוין
וכרבי יהושע נמי יש להוכיח דלא ק"ל
טומיה דאמר לעיל (ס:) ושיניהם
לא למדוה אלף משאש אכ וחיבי
כריעות דמו לאשח אכ כלויל לעלא
ועיל דרמי פיקוקי (דף ע.) קאמר
רבא"י דהלכתא טומיה דלוי ממזר
מספק משמע דהויא ממזר מאשח
אכ ועיל (ד' מ.) אמר רב טובי
קיסנא הבא על זרת חלונתא הולד ממזר
ואפילו רבי יוחנן לא פליג אלף משח
דלרה כחלונתא בלאו (א.) רב"י יהושע
אומר כל שחיביין עזיו בו. יש
מגייהם ד' יהודה נזקוק רבי יהושע
דצברק עשרה יוחסין (קידושין דף עז.)
גבי כל האקוין לבא בקהל מותרים
בלא זה בזה ור' יהודה אוסר ומפרש
עלה דר' יהודה סבר דממזר מחלונתו
לא הוי ממזר אלף משאש איש ופריך
עלה תינא מהן דהכא ואין גרעה
הדאך הדין בן עזאי אמר לקיים
מילתיה דר' יהודה והא קשיש מיניה
טובה דהא בן עזאי תלמיד חבר הוה
לרבי עקיבא כדאמר בני שעת (י"ב)
ד' קמח: ור' יהודה מתלמידי בתראי
דר' עובדא הוה ועוד (ד' יהודה כהן
ועל

גברי עקיבא דיש ממזר מחייבי לאוין כדפרישית נעיל (ד' מז.) גבי
הוא דאחא לקמיה דרבי יהודה וכדלמך צ"י ארבע מימיו (וסהדרין
ג' נ: וס) אלח ודאי ד' יהושע גרסינן והתם פריך מנינא משום
היהוה ליה למינחי וכו' היה דרבי יהודה אומר דבגדיי א"י הוא סבר
היהוה וימיה והתם דפריך מנינא הוא מני למיפרכי טפי שפיר
נלחא אפשר לומר דלר' יהודה ממזר מאחיותו לא היו ממזר כיון
דמוקי קרא באתקם אביו וסבר כר"ע דיש ממזר מחייבי לאוין:
א"י פלוגי במזר באשה איש ב' מימה דלא נקט חייבי מימיו
כ"ז קתם ואי משום דעמשה שהיה כ"י היה א"כ מני"ל דהוי
כר' יהושע וי"ל נקטת אמת איש לנכותא דלע"פ שהוא קל משאר
חייבי מימיו דהוי בנתק וי"ל אם הימר צמי אפסיה:

ביתמים ו"ל דבין ללא בני צנס ניטור ולא ש"ך מינייהו ממור
ה. בקונטרס גרס לכתוב רחמנא לא יגלה ופי' דמלא יגלה למחיה
לא יקח איש את אשת אביו למע' למתבט אלף ש"מ דמתכניה
ב"ד הוא אלף אלף יגלה לא קאי ויין לא יקח עד לא יגלה היס
עוד דבין לא יקח עד לא יגלה לא משמע כפירושו דקאי על אשת
בני מיתות דקליי כמו אשת איש מינ"ל דהוי ממור ועוד דלינ"ך ר'
ספריה דגרסי לכתוב רחמנא או לא יקח איש יגלה דמלא ר'
דא דמלא תלמוד דפרי' לעיל (ו' מד: דף ע"א) שפאה ו' מהיקושא
למקמ' (ג:) ומדכתב תרוייהו ש"מ דמלא יקח היינו חייבי סקילה
ומיתות קלות וסבר כרבנן דנשומרת יבם הכתוב מדבר ולא הוי
ימ' לא למימר דסבר כר' יהודה דלמך באתום אביו הכתוב מדבר
ניחא ליה למימר דסבר כרבנן (ולפיוס ריי"ז ב"ל תנא דפירקין
דמי דלוי ממור מחייב לאוין דמלא יקח עד לא יגלה היס
והוא. פירש בקונטרס אפי' לר' עקיבא דפליג ארבנן דמתניין
הוא הכא בטובה מודה וקשה לר"ת דאיכ' ב"ל לאחויי לעיל (ו'
הוא דר' עקיבא דהוי ממור אפי' מחייב לאוין שאין דשאר ר' (ו'
ע"ל דר') דלמך ר' אלעזר אשמו' שנהלקו ב"ש וזב' בלית מורס
מפסין בחייבי לאוין משמע בדיא דלר' עקיבא הוי ממור משומרת
ב' מיניסם את הארוכות ופוטרים הנשואות ורבי עקיבא לטעמיה
אג' גבי אשה שהלך ונזה למדינת הים קאמר וז דברי
מס' דלוי ממור מיבעיה ויחזא אן ממור מחייב לאוין לאו מנה ק'
אין גרידא לא הוי ממור משמע בדיא דלמלאן דלא בעי אליבא
לר' השם מנה ליה דלמאי כרבי עקיבא דלמא אחויי אפילו כרבנן
לאוין דשאר שאינס אסורים אלף משום אשיות ואליבא דמנא
דמנא